

Vanuit mijn hart

Zeg jij weleens hardop wat iemand voor jou betekent? Vaak nemen we daar de tijd niet voor. Zonde. In deze rubriek laten we een lezeres aan het woord die niet langer wil wachten.

Lieve Inie,

Bijna twee jaar geleden besloot ik de stekker uit mijn relatie te trekken en moest ik met spoed op zoek naar een andere woonplek. Nieuwe woonruimte vinden bleek echter nog niet zo eenvoudig. Een huurwoning was niet makkelijk te regelen en een huis kopen lukte niet omdat de scheiding nog niet officieel rond was. **Ik had geen idee waar ik naartoe kon en zat met mijn handen in het haar.**

Jij en ik kenden elkaar van de middelbare school. In die tijd waren we supergoede vriendinnen, maar helaas verloren we elkaar na de eindexamens een beetje uit het oog. Er was wel contact, maar niet zo vaak als eerst. In het jaar voor mijn scheiding zochten we elkaar weer meer op. Zo gingen we af en toe samen naar een concert en spraken we ook bij elkaar thuis af.

Dat ik al jaren niet meer gelukkig was, vertelde ik aan niemand, ook niet aan jou. Er gebeurde te veel wat het daglicht niet kon verdragen en daar wilde ik niemand mee belasten.

Ik was een kei in verbloemen, dus je kon het ook niet weten. Totdat ik voor mijn gevoel niet anders meer kon dan uit mijn relatie stappen. Ik bracht jou gelijk op de hoogte en jij was erg verbaasd toen je het nieuws hoorde. Al die tijd had je geen idee dat ik me zo slecht voelde en je zei dat je graag had gewild dat je er voor mij had kunnen zijn. Om mij alsnog te steunen, bood je mij direct een woonplek aan. In het huis waar je sinds je scheiding twintig jaar geleden alleen met je dochter woonde, was volgens jou

Inie (57) en Inge (56)

'Het voelde net alsof we weer even die jonge, zorgeloze meiden van vroeger waren'

ruimte genoeg. Helemaal omdat je dochter inmiddels haar eigen huis had. Dankbaar verhuisde ik mijn spullen. Dat ik normaal gesproken altijd vanuit huis werkte, was voor jou geen probleem. Je had zelfs nog een extra kamer over die ik tijdelijk als werkruimte kon gebruiken. Zo lief vond ik dat! Uiteindelijk heb ik drie maanden bij je gewoond. Het was hartje zomer toen ik bij je introk en hoewel ik veel verdriet had om de nasleep van mijn huwelijk, beleefde ik met jou ook veel plezier. **Onze avondjes op het terras en op de bank zullen mij altijd bij blijven. Wat hebben we samen veel gepraat, gelachen en gehuild.** Voor mij voelde het net alsof we weer even die jonge, zorgeloze meiden van vroeger waren.

Dat ik vorig najaar met veel geluk een eigen woning vond, twintig kilometer van jou vandaan, was mooi. Ik was toe aan deze nieuwe stap, maar ik vond het ook jammer om weg te gaan bij jou. We hadden het zo leuk samen gehad, mijn verhuizing betekende een einde van een moeilijke, maar ook bijzondere periode.

Met een brok in mijn keel gaf ik jou op mijn laatste dag je sleutel terug.

Maar wel nadat we elkaar plechtig beloofd hadden dat we elkaar echt zouden blijven zien. Gelukkig houden we ons daar allebei aan. Zo zien en appen we elkaar nog regelmatig en kunnen we altijd bij elkaar terecht. Wat ik tegen je wil zeggen, is dat je heel veel voor mij betekent. Jij steunde mij in een van de moeilijkste perioden van mijn leven. Zonder jou had ik het niet gekund!

Liefs, Inge

Wil jij ook vertellen wat iemand voor jou betekent? Mail je verhaal in het kort naar post@vriendin.nl, wie weet interviewen we je voor deze rubriek.